

- 1) Det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 263, 264 og 266 TEUF.
- Ifølge sagsøgeren har Kommissionen underkendt retskraften af Domstolens dom i sag C-566/10 P, hvorefter de meddelelser om udvælgelsesprøve, som begrænser de sprog, som deltagerne i Unionens almindelige udvælgelsesprøver kan angive som andet sprog, til engelsk, fransk og tysk, er ulovlige.
- 2) Det andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 342 TEUF og artikel 1 og 6 i forordning 1/58.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at ved at begrænse de sprog, som ansøgerne til almindelige udvælgelsesprøver i Unionen kan angive som andet sprog, til tre, har Kommissionen i praksis fastsat en ny ordning, der skal gælde for institutionerne på det sproglige område, og dermed påtaget sig Rådets enekompetence på dette område.
- 3) Det tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 12 EF, nu artikel 18 TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, EU, artikel 1, stk. 2 og 3, i bilag III til tjenestemandsvedtægten, artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 samt tjenestemandsvedtægten artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f).
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at de begrænsninger, som Kommissionen har indført på det sproglige område, medfører forskelsbehandling, idet de ovenfor nævnte bestemmelser er til hinder for, at der pålægges EU-borgere og tjenestemænd i institutionerne sproglige begrænsninger, som ikke generelt og objektivt følger af institutionernes interne bestemmelser som omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 1/58, og som ikke er vedtaget, hvorfor de følgelig forbyder vedtagelsen af sådanne begrænsninger, medmindre tjenesten har en specifik og begrundet interesse heri.
- 4) Det fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, EU for så vidt som denne bestemmelse definerer princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som en grundlæggende rettighed, der følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har tilsidesat borgernes berettigede forventning om at kunne vælge et hvilket som helst af Unionens sprog som andet sprog, således som dette har været praksis indtil 2007, og endegyldigt er blevet fastslået i Domstolens dom i sag C-566/10 P.
- 5) Det femte anbringende vedrørende magtmisbrug og tilsidesættelse af væsentlige retsgrundsætninger, der er snævert forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen ved forudgående og generelt at begrænse de sprog, som kan vælges som andet sprog, til tre sprog, reelt har fremskudt kontrollen af ansøgernes sprogkunderskaber, som bør finde sted under selve udvælgelsesprøven, til den periode, der går forud for meddelelsen og adgangsbetingelserne. Sprogkunderskaberne bliver hermed en afgørende faktor på bekostning af de faglige kundskaber.
- 6) Det sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 18 og artikel 24, stk. 4, TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 i forordning nr. 1/58 og tjenestemandsvedtægten artikel 1d, stk. 1 og 6.
- Sagsøgeren har herved anført, at idet det fastsættes, at ansøgningerne skal indgives på engelsk, fransk eller tysk, og idet EPSO sender meddelelser til ansøgerne om udvælgelsesprøvens forløb på samme sprog, er EU-borgernes ret til at kommunikere med institutionerne på deres eget sprog tilsidesat, og der er sket en yderligere forskelsbehandling af de personer, som ikke har et indgående kendskab til disse tre sprog.
- 7) Det syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 1 og 6 i forordning 1/58, tjenestemandsvedtægten artikel 1d, stk. 1 og 6, og artikel 28, litra f), artikel 1, stk. 1, litra f), i bilag III til tjenestemandsvedtægten, artikel 296, stk. 2, TEUF (manglende begrundelse) og proportionalitetsprincippet samt forvanskning af de faktiske omstændigheder.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har begrundet begrænsningen til tre sprog med kravet om, at nyansatte skal være i stand til at kommunikere på de tre sprog inden for institutionerne. Med denne begrundelse er der sket en forvanskning af de faktiske omstændigheder, eftersom de omhandlede tre sprog ikke er de mest anvendte ved kommunikationen mellem de forskellige sproglige grupperinger inden for institutionerne; der er desuden tale om en uforholdsmæssig begrænsning af en grundlæggende rettighed, såsom retten til ikke at blive udsat for sprogmæssig forskelsbehandling.

Sag anlagt den 15. maj 2013 — Now Wireless mod KHIM — Starbucks (HK) (now)

(Sag T-278/13)

(2013/C 207/82)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Now Wireless Ltd (Guildford, Det Forenede Kongerige) (ved barrister T. Alkin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kina)

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EF-varemærkereгистраering nr. 1421700 erklæres fortabt som følge af manglende brug.
- Den registrerede indehaver tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »now«, for tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 42 — EF-varemærkereгистраering nr. 1 421 700

Indehaver af EF-varemærket: Starbucks (HK) Ltd

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Now Wireless Ltd

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærkereгистраeringen erklæret delvis fortabt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. maj 2013 — Ezz m.fl. mod Rådet

(Sag T-279/13)

(2013/C 207/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypten), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egypten), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London, Det Forenede Kongerige) og Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egypten) (ved J. Lewis, Queen's Counsel, barrister B. Kennelly og solicitor J. Binns)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2013/144/FUSP af 21. marts 2013 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og om ændring af Rådets afgørelse 2011/172/FUSP (EUT L 82, s. 54) og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 4), som suppleret af Rådets afgørelse af 21. marts 2013, annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for det i henhold til artikel 263 TEUF anlagte søgsmål har sagsøgerne anført seks anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, (a) at Rådets afgørelse 2013/144/FUSP ikke havde et ordentligt retsgrundlag, idet afgørelsen ikke opfyldte kravet i artikel 29 TEU, og (b) at Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 ikke kunne gennemføres, idet forordningen ikke opfyldte kravene i dens hævdede retsgrundlag, dvs. artikel 215, stk. 2, TEUF.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at det i artikel 1 i Rådets afgørelse 2011/172/FUSP og artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 indeholdte kriterium for at vedtage restriktive foranstaltninger ikke er opfyldt. Det anføres derudover, at sagsøgtets begrundelse for vedtagelsen af restriktive foranstaltninger over for sagsøgerne er fuldstændig vag, ukonkret, udokumenteret, ubegrundet og utilstrækkelig til at begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgte har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, idet (a) de restriktive foranstaltninger ikke indebærer en procedure, hvorunder sagsøgerne meddeles, på grundlag af hvilke beviser afgørelsen om at indefryse deres midler er truffet, eller som gør det muligt for dem på relevant vis at udtale sig herom, (b) den begrundelse, der er givet, består af en generel, uunderbygget og vag påstand om en retslig procedure og (c) sagsøgte ikke har givet tilstrækkelige oplysninger til, at sagsøgerne faktisk har kunnet fremsætte deres synspunkter hertil, hvilket gør det umuligt for en domstol at bedømme, om Rådets afgørelse og vurdering er velbegrundet og truffet på grundlag af afgørende bevismateriale.
- 4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at sagsøgte har undladt at give sagsøgerne en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor de er omfattet af de anfægtede foranstaltninger, og herved har tilsidesat sin pligt til at anføre konkrete og specifikke grunde, der berettiger dets afgørelse, herunder de specifikke og individuelle grunde, som foranledigede sagsøgte til at antage, at sagsøgerne var ansvarlige for uretmæssig tilegnelse af den egyptiske stats midler.
- 5) Med femte anbringende gøres gældende, at sagsøgte ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgernes ejendomsret og ret til beskyttelse af omdømme.
- 6) Med sjette anbringende gøres gældende, at sagsøgtets opførelse af sagsøgerne på listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, bygger på et åbenbart urigtigt skøn.